

Dosarul nr. 2rac-177/2022
2-20137776-01-2rac-10082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Ig. Pulbere)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin
Organizația de Creditare Nebancară „Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară „Total Leasing &
Finance” Societate pe Acțiuni împotriva Băncii Comerciale „ProCredit Bank” Societate
pe Acțiuni privind încasarea penalității,
împotriva deciziei din 04 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 03 noiembrie 2020, ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA a depus cerere
de chemare în judecată împotriva BC „ProCredit Bank” SA, solicitând încasarea
penalității contractuale în sumă de 32 704,57 Euro și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA a indicat că, la 29
noiembrie 2011, între BC „ProCredit Bank” SA și ÎCS OCN „Total Leasing & Finance”
SA (la acel moment ÎCS „Total Leasing” SA), în calitate de client, a fost semnat
contractul de cont curent (ulterior modificat prin acordul adițional nr. 1 din 18 iunie
2012 și acordul adițional nr. 2 din 13 septembrie 2013) cu scopul reglementării relațiilor
dintre bancă și client la deschiderea, deservirea, gestionarea și închiderea contului
curent nr. xxxx în valuta Euro.

Potrivit pct. 3.1.3. din contract, banca s-a angajat să asigure integritatea
disponibilităților aflate în cont și să nu permită persoanelor terțe de a dispune de
mijloacele bănești ale clientului, iar potrivit pct. 3.1.4. din contract, banca s-a angajat
să execute în limitele disponibilităților din cont toate operațiunile cu mijloace bănești
din cont privind transferul unor sume către alte persoane și/sau retragerile de numerar.

Potrivit pct. 3.3.1 lit. c) din contract, clientul s-a angajat să prezinte băncii documentele de plată în decursul zilei operaționale definite conform programului de lucru al băncii, iar potrivit pct.3.3.5 să achite băncii remunerația pentru serviciile prestate de bancă conform listei de prețuri a băncii la momentul efectuării și concomitent cu efectuarea operațiunii respective.

Potrivit pct. 5.4. lit. a) din contract, banca va despăgubi clientul pentru prejudiciul cauzat în situația transferului întârziat din contul curent al sumelor bănești (mai târziu de ziua bancară următoare după ziua recepționării de către bancă a documentelor de plată corect perfectate).

Reclamantul a menționat că despăgubirea va consta în plata unei penalități, în mărimea ratei de bază a BNM la data cauzării prejudiciului (clauză penală exclusivă), din suma nettransferată sau percepută incorect.

Potrivit ordinului de plată nr. 1 din 06 octombrie 2020 ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA a expediat băncii la ora 11:17, prin intermediul sistemului de deservire la distanță ProBanking Business, pentru executare ordinul privind transferul internațional în sumă de 247 749,67 Euro către Nederladse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V. (acționarul reclamantului) cu destinația plății (achitare dividendelor către acționari).

Astfel, suma de 247 749,67 Euro a fost debitată de către bancă din contul ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA la aceeași dată de 06 octombrie 2020.

Totodată, potrivit ordinului de plată nr. 25 din 06 octombrie 2020 ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA a expediat băncii la ora 11:18, prin intermediul sistemului de deservire la distanță ProBanking Business, pentru executare ordinul privind transferul internațional în sumă de 758 544,70 Euro către Emerging Europe Leasing And Finance (EELF) B.V. (acționarul clientului) cu destinația plății (achitare dividendelor către acționari, conform procesului-verbal 02/2020 din 10 septembrie 2020.

Reclamantul a precizat că suma de 758 544,70 Euro a fost debitată de către bancă din contul ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA la aceeași dată de 06 octombrie 2020.

Potrivit uzanței, pînă la sfârșitul zilei ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA urma să recepționeze și confirmările din sistemul S.W.I.F.T. privind efectuarea transferurilor internaționale către beneficiarii plăților.

Reclamantul susține că potrivit graficului de primire a ordinelor de plată aprobat de către BC „ProCredit Bank” SA toate ordinele de plată în valută străină, recepționate pe suport de hârtie sau prin sistemele de deservire bancară la distanță până la ora 14:00 se execută în aceeași zi, iar ordinele de plată indicate care se recepționează de către bancă după orele 14:00 se execută în următoarea zi lucrătoare.

Astfel, deși suma totală de 1 006 294,37 Euro a fost debitată din contul clientului de către bancă la 06 octombrie 2020, confirmările S.W.I.F.T. au fost expediate clientului tocmai la 08 octombrie 2020, ora 11:43, de unde reiese că de către bancă ordinul de plată nr. 1 din 06 octombrie 2020 a fost executat abia la data de 08 octombrie 2020, ora 08:30:57.

Menționează că BC „ProCredit Bank” SA în calitate de bancă nu a fost în drept să debiteze contul bancar al ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” S.A, în calitate de client,

fără a efectua transferul către beneficiarii plăților, indicați în ordinele de plată or, este cert faptul că banca a dispus de banii clientului timp de 2 zile fără nici un temei legal.

ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA relevă că nu a dat indicații BC „ProCredit Bank” SA privind executarea ordinelor de plată nr. 1 și nr. 25 din 06 octombrie 2020 la o altă dată ulterioară decât data de 06 octombrie 2020.

Consideră că BC „ProCredit Bank” SA, în cazul în care a avut neclarități sau solicitări suplimentare în procesul de executare a ordinelor de plată sus-indicate, urma să expedieze o notificare ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA privind refuzul de a executa ordinele de plată, inclusiv să indice procedura de remediere a erorilor depistate, în conformitate cu pct. 19 din Regulamentul cu privire la transferul de credit, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr. 157 din 1 august 2013 și art. 61 din Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și monedă electronică, de fapt cum procedează alte bănci.

Reclamantul a relatat că pe parcursul zilei de 06 octombrie 2020 și 07 octombrie 2020 nu a recepționat nici o notificare în acest sens din partea BC „ProCredit Bank” SA.

Așadar, în ziua de 06 octombrie 2020, imediat a fost debitată din contul bancar suma totală de 1 006 294,37 Euro, iar ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA nu a avut recepționată nici o dovadă din partea băncii cu privire la transferul sumelor indicate în ordinele de plată către beneficiarii plăților.

Reclamantul a menționat că din motive neclare în perioada 06 octombrie 2020 - 07 octombrie 2020 nu a primit serviciul corespunzător unui client din partea băncii.

Mai mult, pentru aprobarea ordinelor de plată sus-indicate, tocmai la 07 octombrie 2020, a fost solicitată prezentarea raportului financiar (al reclamantului) pentru anul 2019 pentru a demonstra că ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA a obținut profit.

Reclamantul a notat că angajații săi au contactat banca la 07 octombrie 2020 să afle de ce nu au fost recepționate confirmările S.W.I.F.T., iar angajatul băncii a solicitat acte suplimentare, acte pe care clientul nu are obligația să le prezinte băncii în cazul dat/sau care urmau a fi solicitate la data recepționării de către bancă a ordinelor de plată în valută străină.

Ulterior, angajații băncii, responsabili de executarea ordinelor de plată, nu au mai răspuns la apelurile clientului, iar ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA nu a cunoscut nimic despre soarta sumei de 1 006 294,37 Euro pînă pe data de 08 octombrie 2020, ora 11:43, când a recepționat confirmările S.W.I.F.T., cu toate că banca a debitat în total suma de 1 006 294,37 Euro din contul curent al reclamantului la data de 06 octombrie 2020.

Reclamantul a indicat că sumele de 247 749,67 Euro și 758 544,70 Euro au fost debitate la 06 octombrie 2020, respectiv ordinele de plată nr. 1 și nr. 25 au fost acceptate la aceea dată de către bancă, fără a fi solicitate documente confirmative suplimentare, iar transferul mijloacelor bănești conform ordinelor de plată indicate a fost executat efectiv de către bancă la 08 octombrie 2020.

Reclamantul consideră că, în circumstanțele descrise este prezent un caz de executare necorespunzătoare a obligațiilor asumate de către bancă, anume transferul întârziat din contul curent al sumelor bănești (mai târziu de ziua bancară următoare după ziua recepționării de către bancă a documentelor de plată corect perfectate),

obligatie prevăzută la pct. 5.4 lit. a) din contractul de cont curent din 29 noiembrie 2011, ulterior modificat prin Acordul adițional nr. 1 din 18 iunie 2012 și Acordul adițional nr. 2 din 13.09.2013.

Totodată, afirmă că în cazul dacă BC „ProCredit Bank” SA a dorit să verifice suplimentar tranzacțiile solicitate de către ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA, atunci orice verificare suplimentară urma să aibă loc fără debitarea sumei totale de 1 006 294,37 Euro din contul bancar al clientului.

La fel, a menționat că legislația în vigoare nu permite băncilor debitarea conturilor clienților fără a efectua tranzacția în sine. În cazul în care se debitează contul bancar al clientului cu suma indicată în ordinele de plată, atunci se prezumă că banca a acceptat ordinul de plată al clientului și l-a executat deja prin transferul sumei indicate în ordinul de plată către prestatorul beneficiar.

Reclamantul susține că orice debitare a contului clientului fără a efectua o tranzacție conform instrucțiunilor clientului denotă faptul că banca în mod neautorizat a folosit mijloacele bănești ale clientului său, la caz, folosirea neautorizată a sumei totale de 1 006 294,37 Euro timp de 2 zile lucrătoare bancare.

Reclamantul a explicat că prin pretenția nr. 1010 din 15 octombrie 2020, recepționată de către pârât la 19 octombrie 2020 s-a solicitat achitarea despăgubirii în sumă de 32 704,57 Euro, pentru neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor băncii la transferul sumelor conform ordinelor de plată nr. 1 și nr. 6 din 06.10.2020.

Din motiv că suma solicitată cu titlu de despăgubire nu a fost achitată, ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, prin care solicit încasarea de la BC „ProCredit Bank” SA a penalității contractuale în sumă de 32 704,57 Euro.

Prin hotărârea din 10 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 16 septembrie 2021, ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA, a declarat apel nemotivat, iar la 20 decembrie 2021 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 10 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate, cu emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 04 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA și a fost menținută hotărârea din 10 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel stabilit că la 06 octombrie 2020, ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA a expediat către BC „ProCredit Bank” SA, spre executare, prin intermediul sistemului de deservire la distanță ProBanking Business, ordinul de plată nr. 1 spre efectuarea plății sumei de 247749,67 euro către Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V. cu destinația plății – dividends payment și ordinul de plată nr. 25 pentru efectuarea plății sumei de 758544,70 euro către Emerging Europe Leasing and Finance (EELF) B.V. cu destinația plății – dividends payment.

Potrivit extrasului din contul curent al ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA se atestă că sumele din ordinele de plată nr. 1 și nr. 25 de 247 749,67 euro și 758 544,70

euro au fost debitate la 06 octombrie 2020, dar au fost executate la 08 octombrie 2020, ora 08:30:57 și respectiv ora 08:29:24.

Cu privire la pretinsa încălcare de către BC „ProCredit Bank” SA și anume, executarea cu întârziere a ordinelor de plată nr. 1 și nr. 25 din 06 octombrie 2020, instanța de apel a reținut că, potrivit pct. 2.6.1 din Ghidul utilizatorului ProBanking Business, la executarea ordinelor de plată, banca verifică legalitatea tranzacțiilor.

De asemenea, în scopul transpunerii prevederilor Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 141 din 5 iunie 2015, precum și al implementării cerințelor standardelor internaționale privind prevenirea și combaterea spălării banilor, finanțării terorismului și a proliferării armelor de distrugere în masă, adoptate de către Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) în februarie 2012, Parlamentul a adoptat Legea nr. 308 din 22.12.2017, cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

Astfel, întru asigurarea desfășurării activității bancare cu respectarea legislației și practicilor bancare prudente și prevenirea utilizării Băncii în activități de natură infracțională sau în alte activități ilicite, BC „ProCredit Bank” SA a elaborat procedura privind prevenirea și combaterea spălării banilor, finanțării terorismului și cunoașterea clientului. În pct. 7.8 al acestei proceduri s-a prevăzut că tranzacțiile și natura relației de afacere a persoanei juridice cu banca trebuie să corespundă cu scopul și mărimea afacerii, în dependență de active, venit și volumul operațiunilor. După caz se vor obține rapoarte anuale ale clientului, iar în cazul în care are loc un transfer national/international ale clienților cu grad sporit de risc în valoare mai mare de 3.0 mil MDL (sau echivalentul acesteia) , AMLS va analiza tranzacția data.

La caz, instanța de apel a reținut că, potrivit notelor contabile nr. 95271435 și nr. 95271428 din 07 octombrie 2020, eliberate de BC „ProCredit Bank” SA, sumele de 758 544,70 euro și 247 749,67 euro, îndreptate spre plată de către ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA, au fost plasate pentru verificare de către serviciul AML (Anti-Money Laundering).

La 07 octombrie 2020, BC „ProCredit Bank” SA a expediat prin intermediul poștei electronice către ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA o solicitare de a prezenta raportul financiar pentru anul 2019. Iar potrivit notelor contabile nr. 95283782 și nr. 95283795 din 08 octombrie 2020, eliberate de BC „ProCredit Bank” SA plata sumelor de 758 544,70 euro și 247 749,67 euro a fost acceptată de către serviciul AML.

Totodată, pentru a preveni utilizarea băncii în scopuri de spălare a banilor, finanțare a terorismului sau a altor acțiuni pedepsite de lege BC „ProCredit Bank” SA utilizează un sistem de monitorizare specializat și complex-Siron, care la fel prevede că tranzacția poate fi stopată până la 5 zile lucrătoare până la clarificarea tuturor circumstanțelor, care au provocat suspiciuni.

Așadar, instanța de apel apreciat ca fiind justificate acțiunile băncii de verificare a tranzacțiilor în baza ordinelor de plată nr. 1 și nr. 25 din 06 octombrie 2020 și anume

efectuarea plăților sumei de 247 749,67 euro dar și efectuarea plății sumei de 758 544,70 euro cu titlu de dividend. Această necesitate derivând din legislația pertinentă în vigoare, inclusiv din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, care impune la art. 5 și 8 măsuri de precauție, inclusiv sporite, privind clienții, dar și obligația prevăzută la art. 6 de a întreprinde acțiuni privind identificarea și evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în domeniul propriu de activitate.

Instanța de apel a respins argumentul ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA, precum că banca urma să refuze executarea și să restituie ordinele de plată or, aceasta din urmă nu a depistat careva erori, care ar fi determinat-o să refuze și să nu accepte spre executare ordinele de plată, dar a reținut efectuarea transferului pentru verificarea tranzacțiilor de către serviciul AML din cadrul băncii. Astfel, executarea de către bancă a transferului cu întârziere de o zi se datorează noilor reglementări legislative în vederea prevenirii și combaterea spălării banilor, finanțării terorismului.

Suplimentar, instanța de apel a reținut drept întemeiată concluzia primei instanțe privitor la incidența prevederilor art. 949 alin. (3) din Codul civil, potrivit cărora în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

La 26 iulie 2022, ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 04 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei contestate și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA, și-a manifestat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată, reiterând în acest sens circumstanțele de fapt și de drept din acțiune și cererea de apel. Suplimentar, recurentul a invocat că hotărârile contestate sunt neîntemeiate și necesar de a fi casate or, normele de drept material au fost aplicate eronat, concluziile instanțelor de judecată inferioare fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei examinate, probele fiind apreciate arbitrar, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurentul a menționat că de către instanțele inferioare nu au fost aplicate prevederile legislației în vigoare, care demonstrează faptul că intimatul BC „ProCredit Bank” SA a acceptat spre executare la 06.10.2020 ordinele de plată înaintate de către ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA, și respectiv aceste ordine de plată urmau a fi executate în mod obligatoriu de către bancă până la 07.10.2020 cel târziu pentru a nu se afla în întârziere. Acest fapt fiind probat prin prevederile pct. 23 din Regulamentul Băncii Naționale a Moldovei cu privire la transferul de credit care indică expres că orice trecere la scăderi a sumei înscrise în ordinul de plată echivalează cu acceptarea Băncii de a executa ordinul de plată înaintat de către client.

Astfel, odată ce ordinele de plată nu au fost executate în conformitate cu pct. 26 din Regulamentul cu privire la transferul de credit, până la data de 07.10.2020, banca a fost în întârziere până la data transferului efectiv a sumelor indicate în ordinele de plată care a avut loc la data de 08.10.2020, deci se atestă o întârziere de 1 zi.

Prin urmare, recurentul consideră că instanțele inferioare în mod eronat și neprobat au constatat caracterul justificat al executării cu întârziere de către bancă a ordinelor de plată înaintate spre executare de către recurent.

Mai mult, recurentul susține că motivarea instanțelor de judecată privind caracterul justificat al executării cu întârziere a ordinelor de plată de către intimată ar fi avut loc prin prisma necesității respectării prevederilor Legii nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. Pe când la materialele dosarului nu se regăsește nici o probă prezentată privind notificarea Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor cu trimitere la norma legală indicate în art. 32 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017.

Recurentul a invocat că din partea intimatei BC „ProCredit Bank” SA nu a fost prezentată nici o probă pertinentă ce ține de întârzierea executării ordinelor de plată ca urmare a aplicării cărorva măsuri asigurătorii indicate în capitolul V din Legea nr.308 din 22.12.2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. De asemenea la baza acțiunilor BC „ProCredit Bank” SA nu pot fi puse nici regulamentele sale interne de care recurentul în calitate de client nu are cunoștință de cauză, aceste regulamente conțin termeni care intră în contradicție cu termenii asumați de către bancă prin semnarea contractelor de cont curent.

Recurentul consideră că BC „ProCredit Bank” SA a fost de acord să aplice în relația cu clientul său ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA o derogare de la termenii legali de verificare a ordinelor de plată prin prisma art. 33 alin. (2) din Legea nr.308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, care permite băncilor să se abțină de la executarea ordinelor de plată pe un termen de 5 zile lucrătoare, dacă sunt stabilite careva suspiciuni pertinente care pot indica despre acțiuni de spălare a banilor, infracțiuni asociate acestora, acțiuni de finanțare a terorismului sau a proliferării armelor de distrugere în masă, în curs de pregătire, de tentativă, de realizare ori deja realizate, și informează imediat Serviciul, dar nu mai târziu de 24 de ore de la momentul abținerii.

Recurentul a invocat că notele contabile interne incorect și ilegal au fost apreciate de către instanțele inferioare ca probe pertinente în cadrul procesului or, acestea nu coroborează cu informația conținută în extrasul din contul curent al recurentului cu nr. xxxx, și au fost imprimare post-factum de către bancă, reprezentând acte contabile unilaterale din partea băncii de care recurentul a făcut cunoștință doar la recepționarea referinței intimatei în instanța de fond.

De fapt, intimata prin prezentarea notelor de contabilitate interne a dus în eroare instanțele inferioare care în mod grav nu au dat apreciere la aceste note contabile interne prin prisma art. 1751 din Codul civil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 04 mai 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 05 iulie 2022 prin intermediul poștei electronice (f.d.17, vol.II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 26 iulie 2022 împotriva deciziei 04 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 10 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

Prin referința depusă la 30 august 2022, BC „ProCredit Bank” SA, reprezentată de avocatul Sergiu Beșliu a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA, deoarece poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de ÎCS OCN „Total Leasing & Finance” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Creditare Nebancară „Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Galina Stratulat

Victor Burduh